

ENTOMOLOGISCHE BERICHTEN

MAANDBLAD UITGEGEVEN DOOR

DE NEDERLANDSCHE ENTOMOLOGISCHE VEREENIGING

Deel 28

1 november 1968

No. 11

Adres der Redactie:

B. J. LEMPKE, Oude IJselstraat 12^{III}, Amsterdam-Zuid 2 — Nederland

INHOUD : In memoriam Ir. G. A. Graaf Bentinck (p. 201). — In memoriam P. J. Brakman (p. 202). — W. Hellinga : Verslag van de 27ste Herfstvergadering en de 68ste vergadering van de Afdeling voor Toegepaste Entomologie (p. 204). — G. van Rossem, H. C. Burger en C. F. van de Bund : Schadelijke insekten in 1967 (p. 206). — D. C. Geijskes : Neuroptera, Mecoptera en Trichoptera van Goeree (p. 211). — Krassimir Kumanski : Zwei neue Köcherfliegen-Arten aus Bulgarien (Trichoptera, Limnephilidae) (p. 214). — V. S. van der Goot : A new Eumerus (Syrphidae, Diptera) from Corsica (p. 219). — Literatuur (p. 205, 210, 213, 218 : B. J. Lempke). — Korte mededelingen (p. 213 : G. Myncke; p. 220 : B. J. Lempke).

In memoriam Ir. G. A. Graaf Bentinck

Op 4 augustus j.l. overleed te Amsterdam, 81 jaar oud, Godard Adriaan Henri Jules Graaf VAN ALDENBURG BENTINCK, lid van de Nederlandse Entomologische Vereniging sedert 1917—'18, Lid van Verdienste sinds 1954.

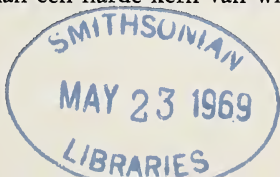
Er zullen wel geen bezoekers van onze vergaderingen zijn, die hem niet gekend hebben, want, totdat een snel toenemende geestelijke ontreddeering zich van hem meester maakte, was hij een der trouwsten onder hen.

Wij ouderen, die hem zo'n veertig jaar, ondanks zijn moeizame voordracht, met onverflauwd enthousiasme verslag hoorden uitbrengen over zijn verzamelactiviteit, zullen moeite hebben ons in de ontstane leegte te schikken. BENTINCK, die zich, hoewel zuiver amateur, allengs ontwikkeld had tot een gewaardeerd specialist voor de Microlepidoptera, zag in de N.E.V. vooral de entomologische vriendenkring, het facet, dat aan onze vereniging inderdaad een geheel eigen karakter geeft.

Onder de moeilijke omstandigheden, zowel voor hemzelf als voor de vereniging, van het jaar 1940 nam hij de functie van penningmeester op zich. Wegens de voorbeeldige vervulling van deze taak werd hem in 1954 het lidmaatschap van Verdienste toegekend. Niet, dat hiermede een einde aan zijn functie kwam. Tot 1957 is hij doorgegaan met het beheer van onze financiën. Toen hij dit eindelijk in andere handen overgaf, had hij, in werkuren gemeten, jaren van zijn leven aan deze arbeid besteed.

Intussen had hij zijn entomologisch werk voortgezet. Nog juist voor zijn overlijden werd dit bekroond door de publicatie, samen met Dr. A. DIAKONOFF, van een belangrijk werk over de Nederlandse Tortricidae.

Terugdenkend aan deze in velerlei opzicht unieke figuur komt de gedachte op, dat in deze vriendelijke, zachte en gevoelige man een harde kern van wilskracht en

doorzettingsvermogen verborgen was, die hem al vroeg in staat stelde een eigen weg te gaan en later veel moeilijkheden heeft helpen overwinnen.

Wij zullen hem zeer missen.

G. BARENDRECHT

In memoriam P. J. Brakman

11.VII.1910—28.VIII.1968

door

P. POOT

Geheel onverwacht heeft de Nederlandse entomologie een gevoelig verlies geleden. Zonder dat het eigenlijk nog goed tot ons doordrong stonden wij maandag 2 september j.l. aan de groeve van Pieter Jacobus BRAKMAN.

Weer is een belangrijke periode in de Nederlandse coleopterologie afgesloten met het plotseling wegvallen van een van haar voormannen. Want dat was hij na het plotseling overlijden van onze vriend P. v. D. WIEL ongetwijfeld geworden.

Maar niet alleen wij, ook de natuur in al zijn facetten heeft een groot vriend en een diep bewonderaar voor alles wat leeft en groeit verloren. Deze liefde voor de natuur was hem als het ware ingegoten door zijn vader, hoofd der school in Nieuw en St. Joosland, die een groot kenner en liefhebber was van de Zeeuwse flora en en niet minder van de schelpen aan onze kusten. Het was dus logisch dat zijn eerste belangstelling op het gebied der natuurstudie de flora en de schelpen betrof. Ook zijn opleiding volgde die van zijn vader. Hij slaagde voor zijn onderwijzersdiploma in een tijd dat er bijna geen baan te krijgen was, zodat hij genoegen moest nemen met een administratieve functie in Eindhoven. Hier besloot hij een andere richting in te slaan en hij begon zich te bekwamen in de gemeenteadministratie, wat resulteerde in een benoeming tot gemeenteambtenaar in zijn geboortedorp Nieuw en St. Joosland in het jaar 1934.

Intussen had zijn interesse zich uitgebreid tot de vogelwereld en na zijn terugkeer in Zeeland raakte hij bevriend met Dr. HUIJSMAN uit Middelburg, een bekend mycoloog, die hem inwijdde in de geheimen van de zwammenwereld.

In deze periode is dan ook de kiem gelegd voor wat later zijn grote hobby zou worden. Door het bestuderen der paddestoelen kwam hij namelijk veelvuldig in aanraking met de daarin levende coleoptera en deze begonnen hem langzamerhand meer te interesseren dan het aanvankelijke onderwerp van zijn studie. Zo werd de coleopteroloog BRAKMAN geboren. Alle voorwaarden waren aanwezig: zijn accurate, zijn scherpe geest, zijn kennis van planten- en dierenwereld, zijn geduld en doorzettingsvermogen en last but not least zijn feeling voor het vak. In 1940 werd hij lid van onze Vereniging en we mochten hem dan ook op vele zomer- en andere vergaderingen begroeten. Als echte Zeeuw was hij geen man van het woord, eerder wat gesloten, vooral tegenover mensen die hij slechts oppervlakkig kende. Had men deze bolster echter eenmaal doorbroken, dan bestond er geen vriendelijker en hulpvaardiger man dan Pieter BRAKMAN. Steeds stond hij klaar om keveren wantsenvrienden te helpen bij het controleren of determineren van hun vangsten.

